

עמ"י 17859/05/15 - דניאל משה סדיקה נגד מדינת ישראל - ימ"ר ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 17859-05-15 סדיקה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט כרמי מוסק

העורר

דניאל משה סדיקה

באמצעות ב"כ עו"ד אביחי חג'בי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - ימ"ר ירושלים

באמצעות ב"כ עו"ד מפקח אסף לוי

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפא-שפירא), בתיק מ"י 9309-05-15, מיום 6.5.15, לפיה הורה בית המשפט על שחרור העורר בתנאים של מעצר בית עד ליום 8.5.15, הרחקה מהר הבית, שערו ומבואותיו עד ליום 6.9.15, וחתימה על ערבות עצמית וערבויות צד ג'.

2. הערר הוגש כנגד ההחלטה להרחיק את העורר מהר הבית.

3. במסגרת הערר נטען, כי מדובר בעורר צעיר, בן 18.5, ללא עבר פלילי, אשר נעצר ביום 5.5.15 בחשד לביצוע עבירות של פגיעה ברגשי דת על ידי פרסום וכן התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. העורר הובא לבית המשפט ביום 6.5.15 ובמסגרת הדיון ביקשה המשיבה להאריך את מעצרו למשך 24 שעות. בית המשפט דחה את הבקשה והורה על שחרור העורר בתנאים שפורטו לעיל.

4. מהמסמכים שהוגשו לעיוני עולה, כי העורר נחקר במשטרת ישראל ביום 5.5.15 בשעות הלילה, ולאחר מכן הורה קצין החקירות על שחרור העורר בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא והרחקה למשך 180 יום מהעיר העתיקה. העורר סירב לחתום על תנאי השחרור ועל כן הובא למחרת היום לדיון בפני בית המשפט.

5. בית המשפט בהחלטתו קבע, כי החשד שעלה כנגד העורר הוא פרסום שפרסם העורר ברשת חברתית, בעמוד שלו (פייסבוק), ובו נאמר כי בל"ג בעומר העורר ידליק מדורה בדרכו שלו, יעלה להר הבית ויבעיר את המזרח התיכון בלהבות. פרסום זה זכה לתגובות רבות והעורר עצמו הגיב לתגובות וציין כי הוא "אדם נפיץ" ו"פרובוקטור". בית המשפט אשר בחן את חומר הראיות קבע, כי העורר עצמו הודה בפרסום, אך טען כי מדובר בהומור.

6. אומר מייד, כי מלים כאלה המפורסמות באתר פייסבוק, להן חשופים אנשים נוספים כפי שאכן אירע בפועל, יש בהן מידה רבה של מסוכנות ולא ניתן ללמוד מעצם תוכן הפרסום כי מדובר אך ורק בהומור.

7. בית המשפט הוסיף וקבע כי פרשנות תכליתית של החוק מחייבת התייחסות למרחב הקיברנטי. כך גם לעמוד אישי ברשת חברתית כאל מקום ציבורי כמשמעותו בסעיף 216 לחוק העונשין, העוסק בעבירה בה נחשד העורר. בית המשפט גם בחן את פלטי הפרסומים של העורר ברשת החברתית, מהם עלה כי לעורר חברים רבים וקהל רב נחשף להתבטאויותיו. בית המשפט סבר כי בהתבטאויות אלה קיים יסוד שעלול להוביל לאלימות, זאת נוכח המצב הרגיש והנפיץ השורר היום בהר הבית.

8. לאחר שבחנתי את הדברים, סבורני כי אין מקום להתערב במסקנת בית המשפט שאכן פרסומיו של העורר נעשו ברשת חברתית לה נחשפים אנשים רבים, ועל כן יש להתייחס לפרסומים אלה ככאלה שנעשו במקום ציבורי. יתר על כן, כידוע גם אם אדם מפרסם פרסום בדף האישי שלו בפייסבוק, הרי שפרסום זה, באמצעות אותם אלה שהם חבריו לאתר, יכול להמשיך ולגלוש לאתרים אחרים ולדפים אחרים של משתמשים אחרים ולהתפרסם ברשת, וכל מי שמשתמש באתר החברתי של פייסבוק יודע זאת, ומכאן שאין לקבל את טענת העורר כי אין מדובר במקום ציבורי. על כן, אוסיף ואדגיש, כי מרגע שהעורר פרסם את הדברים בדף האישי שלו בפייסבוק והיה מודע לכך שאנשים רבים נוספים יהיו חשופים לפרסום זה ויוכלו בנקל להעבירו הלאה, הרי למעשה לא הייתה לו כל שליטה על עניין זה, ולכן יש לראות באותו פרסום ככזה שנעשה במקום ציבורי.

9. עוד קבע בית המשפט, כי חומר הראיות מקים חשד סביר לכל הפחות לעבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. סבורני, כי בית משפט השלום צדק כאשר קבע דברים אלה, שכן קריאות מסוג זה המופנות לכלל הציבור אכן יכולות להפר את שלום הציבור, במיוחד לאור תוכן הפרסום ועל רקע המצב הנפיץ באזור הר הבית.

10. טענה נוספת שהעלה בא כוח העורר הייתה, כי בתחילת הדרך ביקש קצין המשטרה לשחרר את העורר כבר בתחנת המשטרה בתנאי הרחקה מהר הבית לתקופה של 15 יום, ורק לאחר שהעורר סירב לחתום על תנאי השחרור, הוא נעצר והובא בפני בית משפט ביום שלמחרת, ולפיכך טען העורר כי תנאי השחרור שקבע בית המשפט החמירו עם העורר מעבר לתנאים בהם ביקש קצין המשטרה לשחררו. לפיכך נטען על ידי העורר, כי אין לראות בסירובו של העורר כבסיס להחמרת תנאי השחרור וכדי להענישו על כך, או לבוא עמו חשבון. עוד טען, כי עצם העובדה שהעורר סירב לחתום על תנאי השחרור אין בה כדי להעצים את המסוכנות שיש לייחס לו, אלא העורר עמד על זכותו על פי חוק, שלא לחתום על תנאי השחרור.

11. לעניין זה מקובלת עלי טענת העורר, שהרי זכותו על פי חוק שלא לחתום על תנאי שחרור ולהיות מובא בפני בית המשפט כדי להעלות את טענותיו שם.

12. יחד עם זאת, סבורני כי שעה שהעורר הובא בפני בית המשפט, רשאית הייתה המשיבה לבחון פעם נוספת את עמדתה ולבקש תנאי שחרור שונים. כך גם בית המשפט איננו מוגבל בתנאי השחרור שנקבעו על ידי קצין המשטרה,

שהרי בפני בית המשפט עומדים שיקולים נוספים ותמונה רחבה של מכלול הראיות, עילות המעצר והחלופה הנדרשת בזמן נתון.

13. לאור כל זאת קבע בית המשפט, כי המעשים המיוחסים לעורר מקימים מסוכנות מסוימת, חרף גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, ועל כן סבר כי ניתן לאיין מסוכנות זו או להפחיתה באמצעות חלופת מעצר. עוד התייחס בית המשפט לפעולת חקירה מסוימת שלדעת בית המשפט ניתן היה לסיימה באופן מיידי. בית המשפט סבר כי לאור דבריו יש להורות על מעצר בית לתקופה קצרה וכן אסר בית המשפט על העורר להתקרב להר הבית, שעריו ומבואותיו עד ליום 6.9.15.

14. העורר טוען כי איסור זה להתקרב להר הבית איננו מידתי, שכן טרם הוגש כנגד העורר כתב אישום ויש להימנע במצב זה מהטלת תנאים מגבילים ארוכי-טווח.

15. יוער, כי אין מדובר במקרה בו נקבע שנאשם משוחרר בתנאים מבלי שמתקיימת עילת מעצר. בעניינו של העורר, כפי שקבע בית המשפט קמא, קביעה המקובלת עלי כאמור, קמה עילת מעצר, אולם בית המשפט סבר שהאיזון הראוי מחייב שחרור העורר לחלופת מעצר. לפיכך, היה רשאי בית המשפט לקבוע תנאי שחרור שיהא בהם גם כדי להבטיח ככל האפשר את העובדה שהעורר לא יחזור לעבור עבירות. מאחר שבית המשפט ראה שנשקף סיכון מסוים מהפרסום שפרסם העורר, סבר שיש להרחיקו מהר הבית, שהרי אותו פרסום היה מכוון כלפי אזור הר הבית.

16. לפיכך, בחן בית המשפט את משך התקופה שיש להרחיק את העורר מהר הבית ומסקנתו הייתה כי במקרה זה יש לקבוע הרחקה לתקופה של 4 חודשים.

17. העורר טוען כי הרחקתו מהר הבית פוגעת בזכויותיו, לרבות זכותו החוקתית לחופש הביטוי, וכן טוען כי משך התקופה של 120 יום אינו מידתי, במיוחד כאשר מדובר באדם שלא הוגשו כנגדו כתבי אישום מעולם והוא נעדר עבר פלילי.

18. לטעמי, נוכח המסוכנות הטמונה בפרסום מחד, המתבטאת לא רק במסוכנות אישית וחשש כי העורר יבצע את מעשיו, אלא גם במסוכנות של הסתה של ציבור המתעניין בפרסומי העורר, אל מול הפגיעה בזכויות העורר מנגד, נראה לי שבית המשפט ערך את האיזון הראוי בכך שלא נעתר למלוא התקופה שהתבקשה, היינו הרחקת העורר מהר הבית למשך 180 יום, אלא הסתפק בהרחקה למשך 120 יום. לפיכך, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט ומכאן שהעורר נדחה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ה, 18 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט

עמוד 3

